

Koncertkirken
Blågårds plads 6 A
2200 København N
lørdag 15.06.13

openform

15.06.13

en festival for improvisation og åbne notationsformer

Forsidebilledet: Patryk Matela – www.streetvid.pl

KOLOFON

Kunstnerisk leder: Carl Bergstrøm-Nielsen

PR: Tina Schelle

Projektleder: Sine Tofte Hannibal

Produktion: Johanna Maj Thorning

Programhæfte: Carl Bergstrøm-Nielsen og Johanna Maj Thorning

Layout: Rudiger Meyer

Ang. citaterne: Kildeangivelser kan findes på
www.intuitivemusic.dk/quote.htm

Open Form 2013 er støttet af:

Statens Kunstråds Musikudvalg

Statens Kunstfonds Touekunstudvalg for klassisk musik

Københavns Kommunes Musikudvalg

Nørrebro Lokaludvalg

SNYK

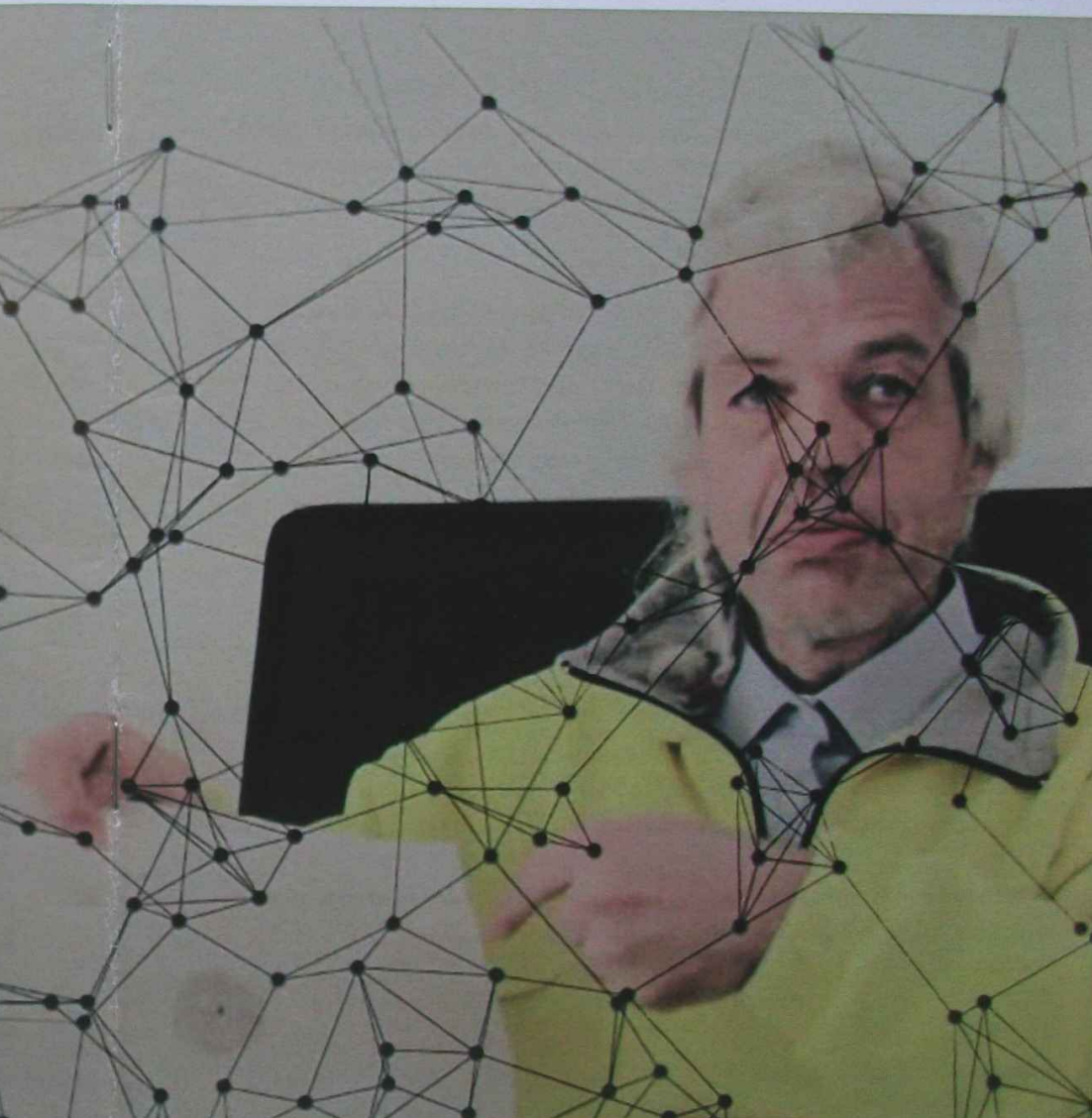

THE DANISH ARTS FOUNDATION

NØRREBRØ LOKALUDVALG

STATENS
KUNSTRÅD
DANISH ARTS COUNCIL

snyk

Velkommen til Open Form 2013

– en festival for improvisation og åbne notationsformer

Open Form fandt første gang sted i Oslo i 2007 og har siden været en tilbagevendende festival for åbne kompositioner, improvisation og intuitiv musik.

Improviseret musik har det med at skabe en tæt forbindelse mellem både musikere, omgivelser og publikum. Den er ofte et sted, hvor kunstnere med vidt forskellige musikalske og kunstneriske baggrunde mødes og supplerer hinanden. I år er vi bl.a. stolte af at kunne præsentere danseren Bo Madvig, som medvirker i dele af aftenens program.

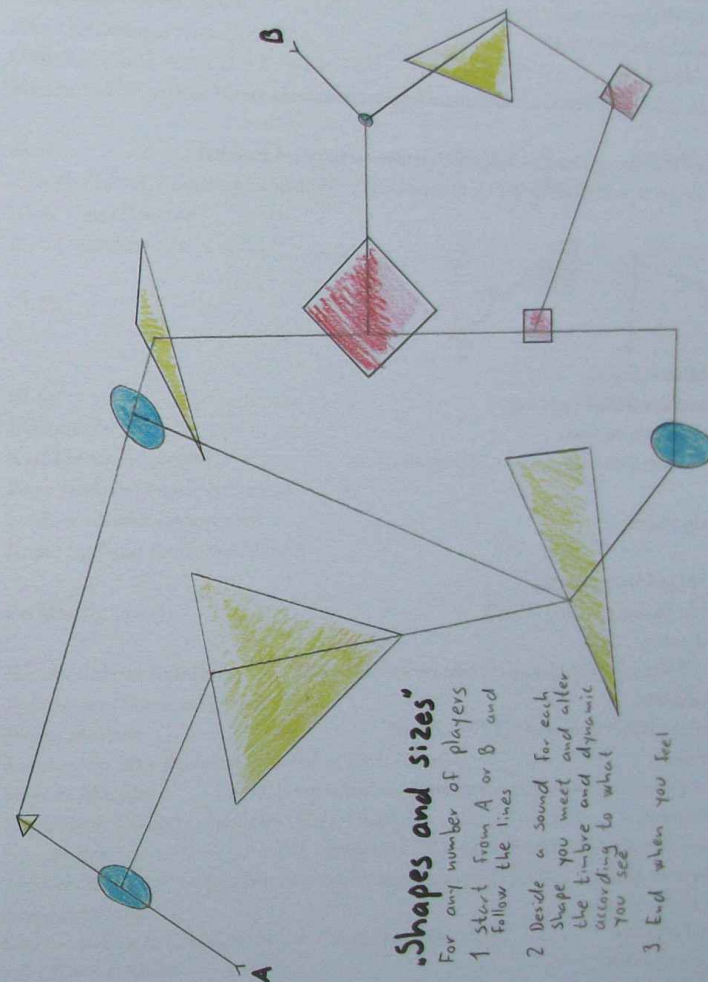
Musikerne træder i improviseret musik frem med deres individuelle smag og baggrund. I de åbne kompositioner spiller de ganske vist "det der står" men udformer selv store dele af det, der kan høres – også i en fælles dynamik. Det sker under påvirkning af sted, situation og hvad der netop virker rigtigt for dem her og nu. Derfor har publikum en særlig medindflydelse – nyd det!

Ny musik er ikke blot noget med flere lyde – der er kommet alternativer til notetekstens slagne landevej, fx kombinérbare elementer, rammer eller spilleplaner. Open Form stiller i år skarpt på de åbne værkers fleksible udformning og udtryk ved at opføre det samme program to gange, men med helt forskellige ensembler.

Samtidig har vi gjort os umage for at tydeliggøre de ideer, der ligger bag værkerne. En computeranimation, udviklet af Morten Carlsen, træder til i nogle stykker og visualiserer det, der foregår med partiturerne mens der spilles.

Stor tak til Dans Komponist Forening, der har taget festivalen med i sin 100 års fejring. Tak til Edition-S for tilladelse til at gengive værkerne. God festival!

Carl Bergstrøm-Nielsen
Kunstnerisk leder/Open Form

Koncertprogram – lørdag 15.06.13

17.00

Manon Liu Winter (piano)
Franz Hautzinger (trompet)
Christian Wolff: *For 1, 2 or 3 People* (1964)
Manon Liu Winter & Franz Hautzinger: *Improvisation*

Manon Liu Winter og Henrik Ehland Rasmussen (piano 4 hænder)
Henrik Ehland Rasmussen (f.1961): *Pausespiraler* (1997)

17.45

Pause

18.00

Laura Toxværd (altsax)
Lars Juul (trommer)
Thommy Andersson (bas)
Morten Carlsen (tenorsax, taragot, elektronik)

Bo Madvig (dans)

Henrik Ehland Rasmussen:
Lydpartikler (Soundparticles) (1997).

Jørgen plaetner:
15. juni (Skovsnegl) fra "improvisationskalender" (1996). Uropf.

Jørgen Lekfeldt:
Spejllabyrinth (Mirror Labyrinth) (1997). Uropf.

Ivan Vincze:
Summer-Swings and Jumps (Sommerschaukel und Sprünge) (1996).

Regin Petersen:
Shapes and Sizes fra "Intuitive Sketches" (2011). 1.gang i DK

Toke Brorson Odin:
Arrow (2013). Uropf.

Morten Carlsen:
Video & animation

19.00

Pause med mulighed for køb af mad

20.30

Manon Liu Winter (piano)
Franz Hautzinger (trompet)
Christian Wolff: *For 1, 2 or 3 People* (1964)
Manon Liu Winter & Franz Hautzinger: *Improvisation*

21.00

Henrik Ehland Rasmussen (piano)
Niels Viggo Bentzon:
Postkort-komposition (1992)

21.15

Pause

21.30

4 Elements:
Karl Husum (trompet)
Peter Fuglsang (saxofon/klarinet)
Frode Andersen (akkordeon)
Jesper Egelund (kontrabas/dobro)

Bo Madvig (dans)

Henrik Ehland Rasmussen (f.1961):
Lydpartikler (Soundparticles) (1997).

Jørgen plaetner:
Skovsnegl fra "improvisationskalender" (1996). Uropf.

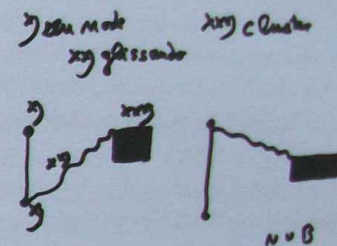
Jørgen Lekfeldt:
Spejllabyrinth (Mirror Labyrinth) (1997). Uropf.

Ivan Vincze:
Summer-Swings and Jumps (Sommerschaukel und Sprünge) (1996).

Regin Petersen:
Shapes and Sizes fra "Intuitive Sketches" (2011). 1.gang i DK

Toke Brorson Odin:
Arrow (2013). Uropf.

Morten Carlsen:
Video & animation

Niels Viggo Bentzon: *Postkortkomposition*

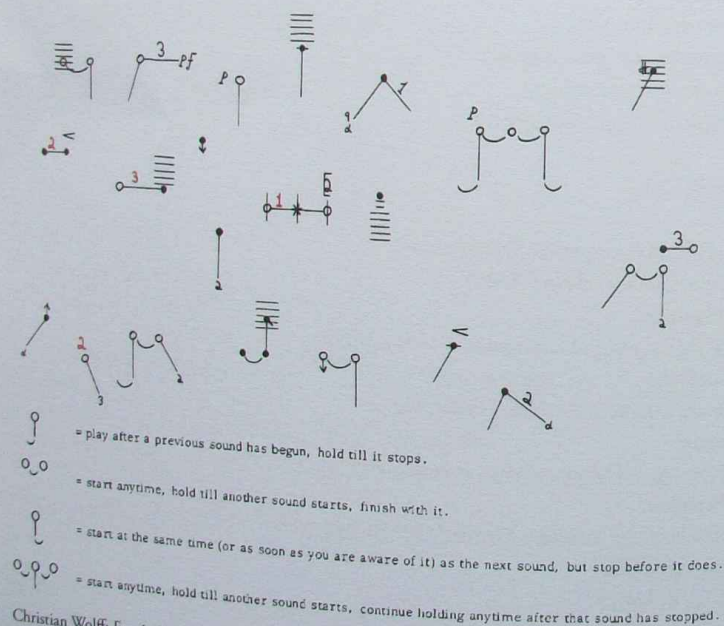
MUSIKKENS MATERIALE OG STRUKTUR

– en gennemgang af nogle af værkerne på programmet
af Carl Bergstrøm-Nielsen

Hvad består musikken af? Dette spørgsmål har gennem historien været genstand for megen dogmatik og også for en del polemik i brydningstider. Et nyere bud er, at den har med menneskelig interaktion at gøre.

Det var komponisten Christian Wolffs store opdagelse i 60-erne med værker som bl.a. *For 1, 2 or 3 People*. Materialet lyder som korte udbrud og lidt længere toner, men det helt specielle er, at elementerne følger efter hinanden som følge af reaktioner fra musikerne. Lidt som at kaste en bold til hinanden. Der musikalske forløb kan blive et spil med regler, ligesom et boldspil, og Wolff blev da også pioner for en retning, der senere blev kaldt "game pieces".

II

Christian Wolff: *For 1, 2 or 3 People* (uddrag fra tegnforklaring og fra partitur).

Med game pieces som princip får de udøvende musikere ikke blot mulighed for skiftevis at "tale", men også at udveksle og inspirere hinanden i en form for samtale. Det gamle begreb polyfoni synes at henvise til at flere individer interagerer. De kan imitere eller stå i kontrast til hinanden (Bachs fugaer kendes af mange), men hvad nu hvis musikerne agerer direkte i situationen, og musikken ikke er skrevet ned på forhånd?

Man kan sagtens lave musik uden en komponist. Så hvorfor have sådan én?

Mange af jørgen plaetners stykker i *Improvisationskalender* består af små, drillende antydninger. Men *15.juni (Skovsnegl)* (se side 15) er håndfast og fokuserer på tempo. Inden for den lidt billedlige udpensling er der megen frihed – ingen bestemte ting skal følge efter hinanden.

Komponistens rolle kan være at sætte begrænsninger, eller sagt mere præcist, sætte et bestemt fokus. Henrik Ehland Rasmussens *Lyddpartikler* (se side 10–11) sikrer, at musikerne spiller ganske bestemte elementer, der står i kontrast til hinanden – både hvad angår varighed, art og måde at blive frembragt på. Igen skal intet bestemt følge efter hinanden, men stykket får alligevel sin helt egen karakter, et vist collageagtigt mønster. Nogle elementer fører til koncentration om det individuelle indtryk (fx "søg klimaks i enhver frembragt lyd"); andre opfordrer til at opmærksomheden rettes udad ("vent og lyt" – "spil indtryk som er uden for kredsen"). Netop denne vekslen skaber interaktion, afveksling og noget at reagere på.

Regin Petersens *Shapes and Sizes* (se side 3) afstår helt fra at sige, hvad der skal spilles, men siger alligevel meget om, hvordan det skal gøres. Stykket "fastlægger" individuelle stemmer, der bevæger sig frit igennem grafikens afsnit. Musikeren kan individuelt tage udgangspunkt i hvad som helst men skal undervejs rendyrke bestemte slags lyde. Første gang man møder en figur, skal man lave en bestemt lyd eller spille et motiv. "Næste gang... så reflekter over, hvordan den er forskellig fra de øvrige og gentag lyden eller motivet fra før på en måde, der svarer til forskelligheden". Der opfordres altså til bevidst at præcisere forskellene hen ad vejen – ikke forud.

Her gribes ikke ind i interaktionen som Wolff gjorde. Hver passer sit, men det kan jo være, at musikerne inspireres af det, de kan skimte med ørerne af, hvad de andre gør. Og den anvisning at skulle køre sit eget løb kan godt ændre meget på, hvad improviserende musikere gør sammen.

Tendensen til at holde musikerne adskilte i parallelle spor, gælder også for Ivan Vinczes *Sommerschaukel und Sprünge* (se side 13). Fire stemmer (A fortsætter i AA osv.) kører her hvert deres løb. Det noterede materiale er reduceret til nogle enkle figurer i få varianter. Det gør indtrykket overskueligt, selv om lydene må fortolkes frit ud fra de grafiske figurer. Et godt eksempel på, hvordan ny musik i højere grad arbejder med lyd end det er tilfældet i den mere traditionelle musik. Med akkorder som grundlag skulle alt synkroniseres og strenge "køreplaner" måtte overholdes, som forfatteren Hugo Cole har formuleret det. Men hvis man, som han siger, lader togene være af blødt gummi, er sammenstød ikke længere farlige. Figurerne i stykket her behøver ikke synkroniseres på sekundet, og det er færdigt når sidste musiker er færdig. Danseren deltager her med en friere improviseret kombination af elementerne.

Mens der ikke er foreskrevet nogen direkte koordination mellem stemmerne hos Petersen og Vincze, anvender Toke Brorson Odins nye værk *Arrow* (se side 14) et alternativ til det traditionelle metrum, hvor alle tæller i samme takt: her skal åndedrættet være fælles. Det knytter gruppen sammen i en relativt tæt arbejdsproces, hvor man skal vogte på hinanden. Musikerne fortolker pilene i selvvalgte dimensioner, hvor man kan forestille sig "op" og "ned". Kompositionens tilrettelæggelse medfører i øvrigt, at alle spiller præcis den samme stemme til at begynde med, hvorefter den gradvist forgrener sig ud i forskelligheder.

Jørgen Løkfeldt knytter sig til det game piece-agtige i *Spejllabyrinth* (se side 12). De udøvende bevæger sig frit og individuelt gennem labyrinten – bortset fra ét punkt: når de skifter til et nyt element, skal de vælge mellem retning "A" eller "B" afhængigt af, om én eller flere af de andre spillere holder pause. Det medfører så at sige en mørklægning af, hvad man kan fortsætte med, lige indtil "et felt er spillet færdigt". Vedkommende tvinges til at reagere umiddelbart på den mulighed, der nu har vist sig, og til at

rette opmærksomheden mod de andre musikere. Bevidstheden hives ud af de baner den var i og får en ny frisk oplevelse af, hvad der sker "derude". Værket prikker dermed til musikeren, hvilket kan have konsekvenser for interaktionen.

Niels Viggo Bentzons *Postkort-komposition* er en simpel model til at variere over (se side 5). Henrik Rasmussens *Pausespiraler* lader to musikere gennemspille en række meget forskellige afsnit, idet de frit realiserer den samme stemme (se side 27).

Ovenstående gennemgang af aftenens værker antyder, hvordan komponisten stadig er nyttig – som en visionær arkitekt, der kommer med skarpt udstukne modeller for mange forskellige slags musikalske "huse". Således åbnes der altid op for en ny opførsel.

Kort note om de ovenstående komponister

Christian Wolff (f. 1934) arbejdede sammen med John Cage i New York i 50-erne. De øvrige præsenterede komponister kommer alle fra den danske scene.

Jørgen plætnet (1930–2002) tog del i modernismen i 60-erne og frem, både indenfor elektron- og instrumentalmusik.

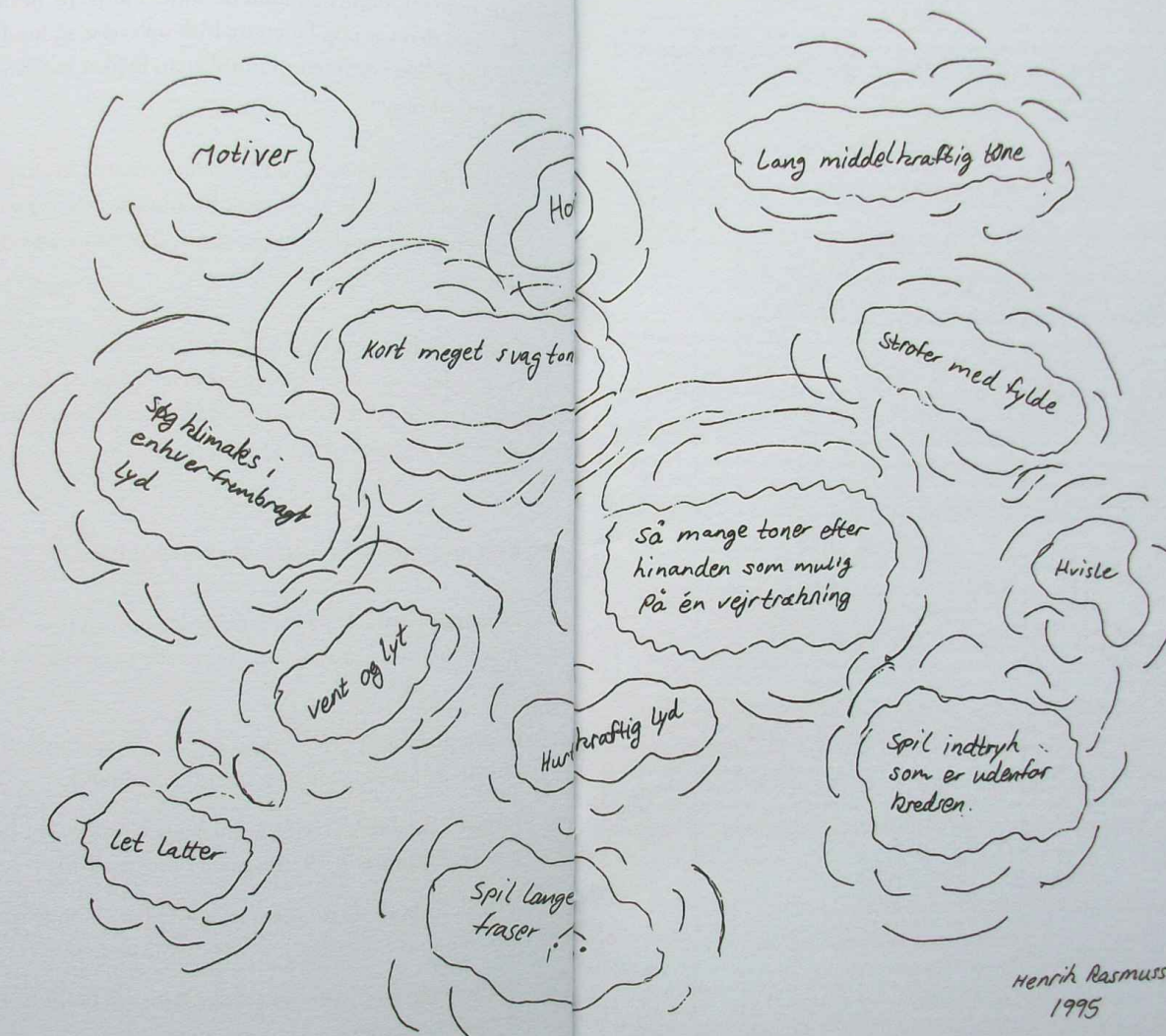
Jørgen Løkfeldt (f. 1948) grundlagde Gruppen for Intuitiv Musik i 1974, som **Ivan Vincze** (f. 1930) senere sluttede sig til.

Henrik Ehland Rasmussen (f. 1961) har en omfangsrig produktion af åbne kompositioner bag sig fra 90-erne og frem.

Regin Petersen (f. 1980) og **Toke Brorson Odin** (f. 1982) repræsenterer den helt nye generation af komponister.

Se mere om værker og komponister på www.komponistforeningen.dk, foruden på www.edition-s.dk.

Lydpartikler

Henrik Rasmussen
1995

For 4-8 musikere

I Lydpartikler vælger musikerne frit og individuelt imellem små bobler, hvor spilleanvisninger står skrevet. - Disse flyder, billedligt talt, imellem hinanden i stadig aktivitet. Musikerne afgør selv varigheden af stykket.

306-97 *h. V. V. V.*

NB: Hver af de fire musikere har individuelle tempi, pausevarer og reaktionsvids.

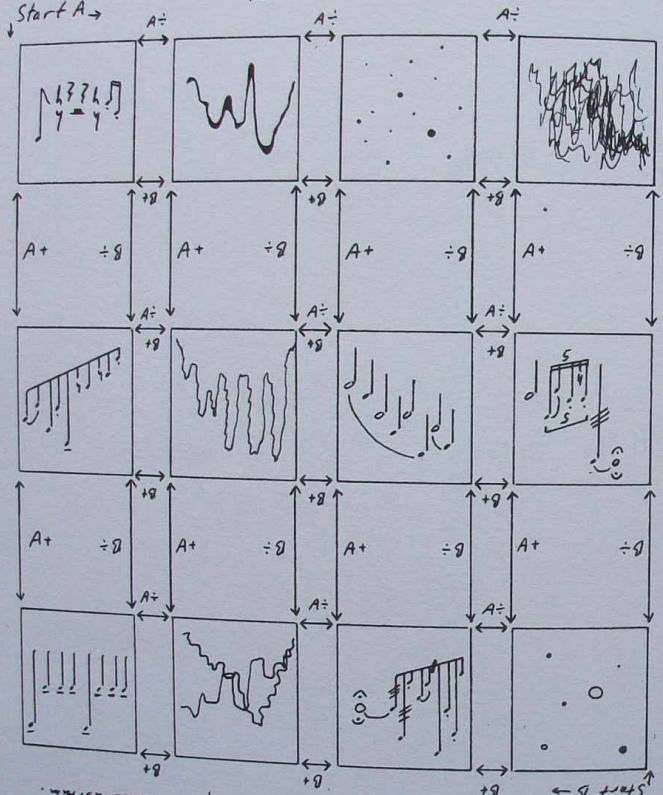
Spejllabyrint (A)

For 2+2 musikere (A) (B)

Varighed ad L. b. t. m. Samtlige parametre, som ikke er markeret, varierer ad L. b. t. m.

Gå videre i A-afsnit, hvis begge B-musikere spiller, når et felt er spillet færdigt.
Gå videre i A-afsnit, hvis mindst én B-musiker holder pause, når et felt er spillet færdigt.

Pauser mellem feltene ad L. b. t. m.

Pauser mellem feltene ad L. b. t. m.

Gå videre i B-afsnit, hvis begge A-musikere spiller, når et felt er spillet færdigt.
Gå videre i B-afsnit, hvis mindst én A-musiker holder pause, når et felt er spillet færdigt.

Spejllabyrint (B)

NB: Hver af de fire musikere har individuelle tempi, pausevarer og reaktionsvids.

Varighed ad L. b. t. m. Samtlige parametre, som ikke er markeret, varierer ad L. b. t. m.

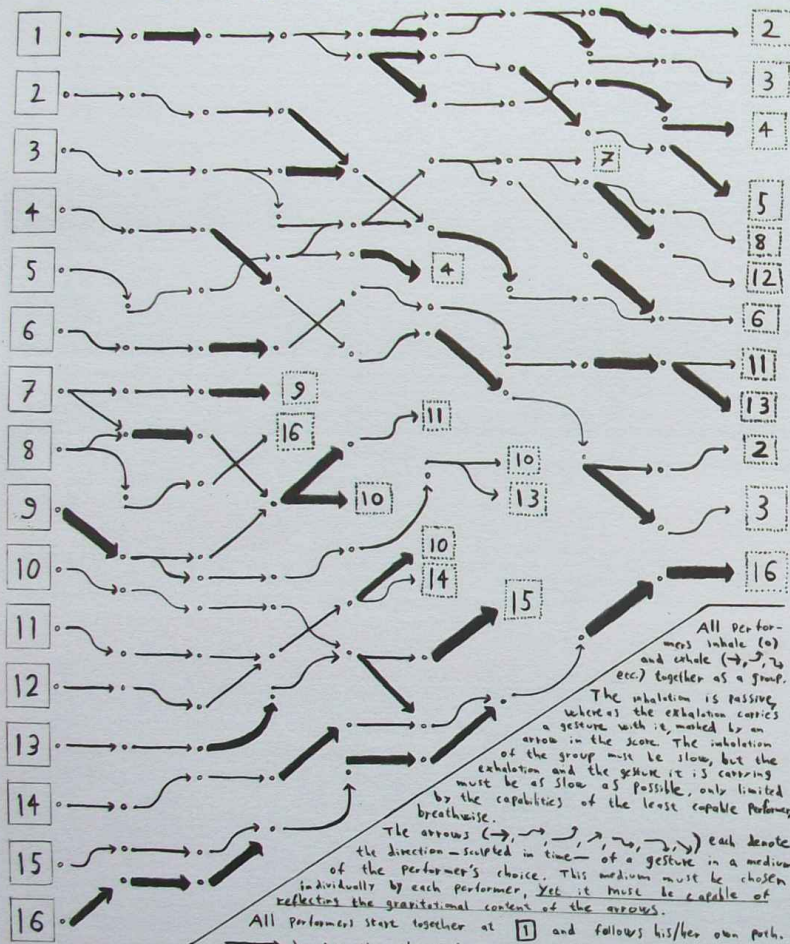
For 2+2 musikere (A) (B)

SOMMERSCHAUKEl UND SPRÜNGE
Graphische Musik für 4 Spieler

Diagram showing musical notation and graphical elements for 4 players (A, B, C, D) across multiple staves. The notation includes various symbols, lines, and shapes, with some sections labeled 'A', 'B', 'C', 'D' and 'AA', 'BB', 'CC', 'DD'. The diagrams are arranged in a vertical sequence, with each section corresponding to a different player or group of players.

ARROW

for three or more
Performers
Tone Brønnum Odén, 2013

2 means "go directly to 2", continuing in the breath-held rhythm of the group.
One performer is chosen beforehand to end the piece, when he/she wants, though most players must have reached 16 by the time.

→ and → denotes a thinner vs. thicker gesture.

Duration: From 10'

The arrows (→, →, →, →, →) each denote the direction—scripted in time—of a gesture in a medium of the performer's choice. This medium must be chosen individually by each performer, yet it must be capable of reflecting the gravitational content of the arrows.

All performers start together at 1 and follow his/her own path.

→ denotes that the performer has to choose one of the two possible directions (→ or →). The choice is made individually.

The inhalation is passive, whereas the exhalation carries a gesture with it, marked by an arrow in the score. The inhalation of the group must be slow, but the exhalation and the gesture it is carrying must be as slow as possible, only limited by the capabilities of the least capable performer breathwise.

All performers inhale (→) and exhale (→, →, →, etc.) together as a group.

SKOVSNegl

LANGSOMT.

MEGET LANGSOMT.

SLÆBENDE, NÆPPE

FLYTBARE

TONER/AKKORDER

SMÅ, SMÅ BEVÆGELSER

KLÆBENDE VED DET BESTÅENDE.

15. juni 19.

Email interviews med Morten Carlsen og Jesper Egelund Pedersen

1. På hvilken måde er improvisation vigtig for dig som musiker?

Jesper:

For mig er det et rum hvor jeg kan bryde med de grænser - både formalistisk og tonalt - som musikken ofte byder på. En slags "instant composition"

Morten:

Vi lever i en tid hvor improvisation i musikken er en grundlæggende regel som ikke er til diskussion, og måske har det været sådan altid.

Mit musiker-liv starter med den fri kollektive improvisation som den udviklede sig i 60'erne. Instrumenterne i ensemblet blev sidestillet, alle blev solister/komponister og publikum blev ofte inddraget som musikere. Det var en befriende og antiautoritær gnist som har stor betydning for min musik. Improvisation der unddrager sig definition, i stadig bevægelse, der inkluderer og transcenderer stilarter og genre, giver mening.

Nutildags mærker man overalt et ønske om at "humanisere" musikken. For at opnå dette må vi løbe en risiko og først "humanisere" den udøendes opgaver.

Komponist og improvisator Vinko Globokar (1971)

2. Har du oplevet konflikter ved at improvisere inden for rammerne af henholdsvis rytmisk og avantgardeklassisk komposition? Har du oplevet kreativ spænding og stimulans derved?

Jesper:

Jeg oplever en større frihed i "avantgardeklassisk" komposition, hvor jazz - som mainstream improvisationsmusik - opleves meget regelbundet og mindre stimulerende. Men hvis man taler om eksperimentel/free jazz og

"avantgardeklassisk" ser jeg ikke nødvendigvis en barriere der hindrer en fri transport mellem de to.

Morten:

Det har altid forekommet mig uheldigt at skelne mellem avantgarde-rytmisk og avantgarde-klassisk komposition, fordi kategorier og genre er brudt sammen og blandet grundigt. Ved koncerten OpenForm er det ikke kun værkerne der er åbne. De to ensembles musikere arbejder sammen på kryds og tværs i forskellige improvisationssammenhænge. Det er musikalsk diversitet der er den kreative spænding og stimulans i spillet.

"Det som notationen prioriterer er ikke blot en refleks af musikalske prioriteringer. Notationens prioriteringer skaber musikalske prioriteringer."

Trevor Wishart, komponist (1987)

3. Hvis du skulle give programmet her en musikfagligt dybtgående, personlig anbefaling, hvad skulle det så være?

Jesper:

Jeg har ikke nogen præferencer men personligt glæder jeg mig meget til at spille "skovsnegl". For det første finder jeg spilleanvisningerne inspirerende og dertil kommer at jeg kendte Jørgen Plætnen en smule - besøgte ham i Sverige 1993 - og kunne virkelig godt lide at være i stue med ham, og tale om lyd og får. Men det er også herligt at unge komponister har fundet frem til grafisk notation!

Morten:

Kom til OpenForm koncert d. 15 juni og oplev et hjørne af den ny musik, hvor grafiske partiturer danner ramme for en styret improvisation. To ensembler tolker og bekræfter måske nogle af de ting jeg har nævnt ovenfor.

Præsentation af kunstnere

Manon Liu Winter (A)

Pianisten Manon Liu Winter startede ud med en solokarriere som kammermusiker, specialiseret i klassisk og moderne musik.

Et fokusskift til ny musik og fri improvisation bragte hende imidlertid ind i en intens periode præget af musikalske eksperimenter, udforskning af klaverets muligheder og forskellige former for præparering og forstærkning.

Interessen for den ny musik har i tidens løb resulteret i et væld af spændende og toneangivende samarbejder, bl.a. med musikere som Christian Wolf, John Tilbury og Franz Hautzinger.

©Nicole Forlin 2008

Franz Hautzinger (A)

Omveje fører ofte til nogle interessante, om end uventede destinationer – de åbner op for nye perspektiver og nye måder at gøre ting på.

Trompetist og komponist Franz Hautzinger har taget en snoet vej og også været forbi et par blindgyder undervejs, både som musiker og menneske. Dette har givet næring til en kompleks og højt anerkendt musikalsk personlighed med en nysgerrig og mangesidig tilgang til musikken.

Hautzinger er bl.a. en del af berlinerensemblet Zeitkratzer og danner musikalsk makkerpar med Manon Liu Winter. Sammen kan de opleves på Open Form, hvor de også afholder workshop for musikere med lyst til at udforske improvisationsmusikken.

Morten Carlsen (f. 1949)

Morten Carlsen har beskæftiget sig med lyd hele sit arbejdsliv: Konkret lyd, elektronisk lyd og mange former for musik.

Udgangspunktet var træblæserne, jazzen, den fri improvisation og folke-musik fra Afrika og Østen. Senere blev det ny musik og lydkunst, både som musiker og komponist.

Siden 1988 har han arbejdet med computerteknologi som musikalsk red-skab, og det har igennem tiden ført til en række interaktive kompositioner og installationer, bl.a. med fokus på robot-teknik, sensorer, lysstyring, videosyntese, pyroteknik, bevægelig scenografi og dufte.

Open Form Ensemble

Morten Carlsen har til Open Form samlet et ensemble bestående af nogle af de mest toneangivende musikere inden for improvisationsmusikken.

Line up: Laura Toxværd (altsax), Lars Juul (slagtøj), Thommy Andersson (bas) og Morten Carlsen (tenorsax, taragot, elektronik)

Laura Toxværd (f.1977) - altsax

Laura Toxværd - saxofonist og komponist, der især har bevæget sig inden for improvisationsmusikken, free jazzen og den ny, eksperimenterende musik. Som komponist beskæftiger hun sig bl.a. med grafisk notation og bringer ofte visuelle kunstformer ind som et element i arbejdet med musikken.

Lars Juul (f. 1965) - slagtøj

Lars Juul er en dansk trommeslager, komponist og underviser. Juul har medvirket på og skrevet musik til mere end 25 cd-udgivelser, bl.a. Push to Participate med gruppen Takuan, der i 2001 modtog en Danish Music Award for den.

Thommy Andersson (f.1973) - bas

Svensk fødte Thommy Andersson er en af de mest efterspurgte bassister i Europa, kendt for sin varme personlige spillestil, inspireret af den svenske folkemusik. Han har spillet og komponeret musik indenfor de fleste gen-

"Forudsat blot nogen form for optimisme og generositet angående folk i almindelighed er det ikke muligt at sætte en tidsgrænse for skabende refleksion eller en begrænsning for, hvor mange mennesker der kan være involveret i skabelsen."

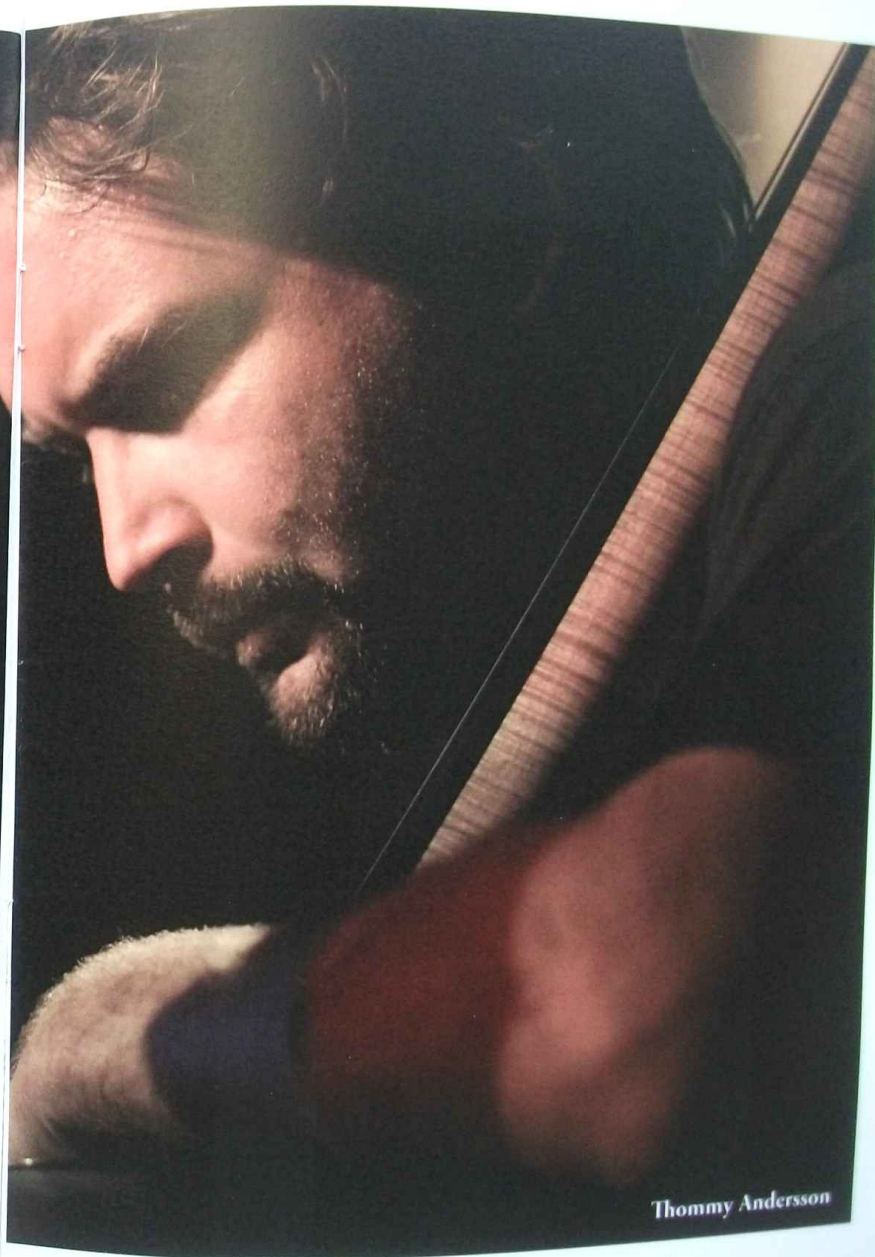
Earle Brown (i en artikel om form i ny musik, 1966)

"Jeg tror, at for at udfolde hele vores potentiale som mennesker er vi nødt til ikke blot at have orden og uorden men en form for bøjelighed imellem de to."

Simon H. Fell, musiker og komponist (I en diskussion om improvisation og komposition, 1997)

"... det store uvæsen opstod i 1800-tallets musikpædagogik, hvor man fornægtede improvisationen, hvad der stadigvæk gælder i dag ...for spillede man sin egen tids musik, og den blev også modtaget af publikum. Pludselig begyndte man at spille stykker fra tidligere tider. Mendelssohn genopdagede fx Bach osv. Og i takt med det ændrede uddannelsen sig kraftigt. Musikerne blev reduceret til kun at være udøvende på en meget begrænset måde. ... Jeg er klippefast overbevist om, at der er en vis grænse man ikke kan overskride, hvis man ikke improviserer."

Manon Liu Winter (2006)

Thommy Andersson

Bo Madvig

Bo Madvig er aktivt udøvende danser og performer på den internationale scene.

Han debuterede som skuespiller i 1977, og siden da er det blevet til en mere eller mindre autodidakt rejse gennem fysisk teater, installationskunst, japansk Butho og Noh, dans i et post moderne/new dance regi og meget, meget mere. Selv om det talte ord igen er kommet ind i hans sceniske arbejde, er hans absolutte force, at gestalte nonverbale figurer, og dette talent har ført ham ud på scener over hele verden.

Bo blev i 2006 nomineret til en Reumert i kategorien Årets Danser for sit fine arbejde i forestillingen DAS af Kenneth Kreutzmann, og i 2012, i kategorien Årets Særpris for sin monolog under Cafe Teatrets Projekt Landbrug.

Henrik Ehland Rasmussen (f. 1961)

Komponist, pianist og multi-instrumentalist Henrik Ehland Rasmussen har siden studierne i musikterapi på Aalborg Universitet, beskæftiget sig med blandede notationsformer og improvisation.

Han begyndte i 1990 at optræde med Intuitiv Musikgruppe, ét ud af en række danske ensembler med lignende navne der dyrkede det åbne repertoire. Yderligere inspiration er kommet fra koncertrejser og fra det årlige Denmark's Intuitive Music Conference, som han har været medarrangør af siden 2000.

4 Elements

4 Elements er 4 solister, der i 2002 gik sammen om at udforske sider af musikken, som de ikke mødte i andre sammenhænge. Kvartetten henter inspiration på tværs af de kunstigt optrukne grænser mellem klassisk, rytmisk og folkelig musik, og det er der i tidens løb kommet mange spændende og forskelligartede værker ud af.

4 Elements har med deres humørfyldte koncerter begejstret både kolleger, komponister og publikum - ikke blot på grund af deres smittende musikalitet, men også med deres overraskende og farverige programmer.

Line up: **Karl Husum** (trompet), **Peter Fuglsang** (saxofon/klarinet), **Frode Andersen** (akkordeon) og **Jesper Egelund** (kontrabas/dobro)

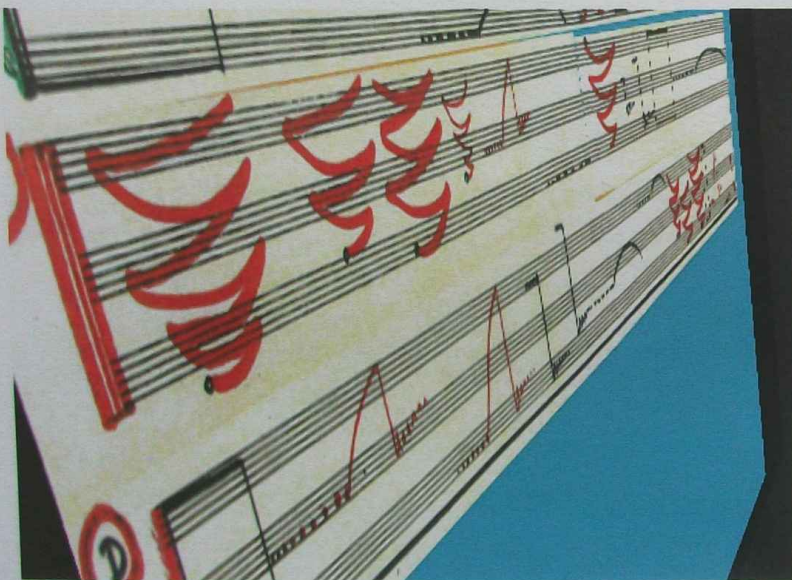
Videoanimation af Morten Carlsen

Morten Carlsen har til Open Form skabt en videoanimation, som giver publikum mulighed for at følge med i det, der sker på scenen i løbet af koncerterne. Videoen illustrerer med levende streg, hvordan musikerne bruger partiturerne, når de spiller.

Morten sammenligner selv animationen med Jørgen Clevins måde at regne og fortælle samtidigt på. Det handler om at åbne musikken op med en visuel nøgle, der konkretiserer de kreative musikalske processer og spilleregler, som gør sig gældende i de vidt forskellige værker.

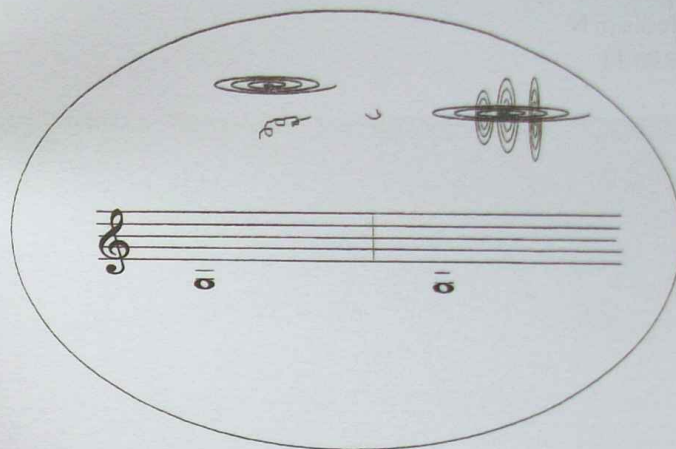
“Når det er improviseret kan man høre hvem der spiller – det er det spændende ved det.”

Jacob Harder, 13 år (2005)

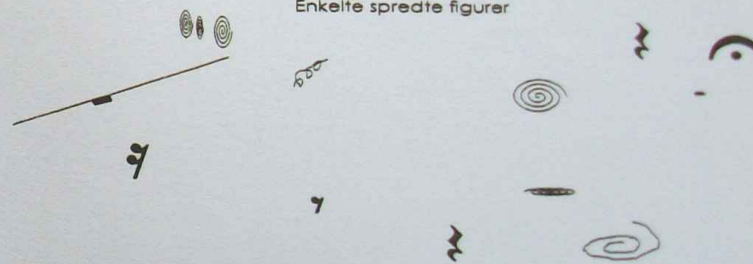

Ivan Vinczes *Sommerschaukel und Sprünge*

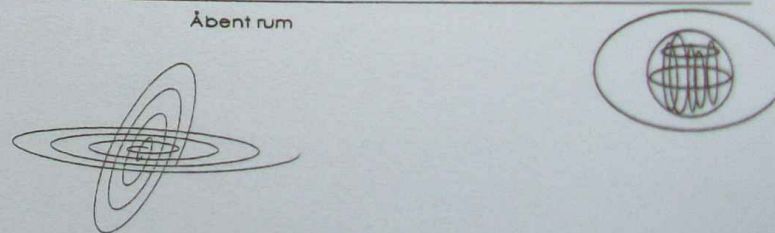
Åbning

Enkelte spredte figurer

Åbent rum

Henrik E. Rasmussen: uddrag fra begyndelsen af *Pausespiraler*